

ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ ПРО ДИЗАЙН

Презентацію виконали
Учениці 11_А класу
Підтикан Єлизавета
і Юлія Нікітенко

Дизайн — це творча діяльність, метою якої є визначення певних якостей промислового виробу.

Дизайн, як творчий процес, можна поділити на художній дизайн (створення речей з точки зору естетичного сприйняття) та технічну естетику – наука про дизайн, враховуючи всі аспекти, і перш за все конструктивність (ранній етап становлення дизайну), функціональність (середній), комфортність виробництва, експлуатації, утилізації технічного виробу і т. д. (сучасне розуміння дизайну).

Дизайн – це творчий метод, процес та результат художньо-технічного проектування промислових виробів, їх комплексів і систем, орієнтований на досягнення найбільш повної відповідності створюваних виробів та середовища в цілому можливостям та потребам людини, як утилітарним так і естетичним.

Дизайн інтер'єру

Графічний дизайн

Дизайн ландшафту

Дизайн одягу

Художнє конструювання, як практика дизайну, є своєрідним методом проектування предметного середовища. Виникло воно на певному етапі культурно-економічного розвитку суспільства, є продовженням культури та перебуває на зламі двох своєрідних галузей людської діяльності – технічної і естетичної. Взаємодія двох видів діяльності визначає специфіку дизайну як особливого виду творчої естетичної діяльності, що поєднує естетичну і неестетичну діяльність у галузі матеріального виробництва.

Завдання дизайну - формування гармонійного предметного середовища, що найбільш повно задовольняє матеріальні і духовні потреби людини.

Дизайнер - це фахівець, що відповідає за функціональний та естетичний рівень предметів та компонентів, створюючи певне середовище. Тобто, метою дизайнерської діяльності є естетична організація предметного середовища.

НА ЧОМУ ҐРУНТУЄТЬСЯ ДИЗАЙНЕРСЬКЕ ПРОЕКТУВАННЯ?

В основі художньо-конструкторської діяльності лежить композиція. Композицією називають будь-який твір мистецтва, незалежно від його виду: архітектура, музика чи живопис. Крім того, під композицією розуміємо творчий процес (компонування) - побудову художнього твору, об'єднання його частин в єдине ціле.

СИСТЕМА КОМПОЗИЦІЙНИХ ЗАКОНОМІРНОСТЕЙ, ПРИЙОМІВ І ЗАСОБІВ

Провідні поняття та положення:	Композиційні закономірності
Композиційна якість:	Гармонійність, співрозмірність, цілісність
Види композиції:	Фронтальна, об'ємна, глибинно-просторова
Композиційні закони:	Закон пропорційності, закон масштабу, закон контрасту
Композиційні прийоми:	Ритм, симетрія, асиметрія, статика, динаміка, монохромія, поліхромія
Засоби виразності:	Ажурність, пластика, текстура, фактура

КОМПОЗИЦІЙНІ ПРИЙОМИ.

На відміну від законів композиційні прийоми належать до категорій, що відіграють важливу роль у розробці конструктивних ідей тектонічної структури та посиленні пластичної й емоційної виразності композиції виробу. До головних композиційних прийомів належать ритм, метр, симетрія, асиметрія, статика і динаміка.

Ритм як композиційний прийом художнього конструювання – це повторення елементів об'ємно-просторової і площинно-орнаментальної форми та інтервалів між ними, об'єднаних подібними ознаками (тотожними, нюансними і контрастними співвідношеннями властивостей тощо).

Симетрія як композиційний прийом - це чіткий порядок у розташуванні, поєднанні елементів частин відповідної структури виробів. Принцип симетрії зустрічається у природі (наприклад, кристали, листочки, квіти, метелики, птахи, тіло людини та ін.). Симетрія вносить у об'єкти художнього конструювання порядок, закінченість, цілісність.

Асиметрія - відсутність будь-якої симетрії. Асиметрія виражає невпорядкованість, незавершеність. Вона за своєю суттю «індивідуальна», тоді як в основі симетрії закладена певна типологічна спільність.

Їй підпорядковуються твори, наділені симетрією даного типу. У композиційному рішенні об'єктів художнього конструювання симетрія і асиметрія є важливими прийомами організації цілісної форми.

Динаміка і її протилежність статика (урівноваженість) діють на емоції, визначаючи характер сприйняття форми виробу. Контраст відношень створює динаміку як «зоровий рух» у напрямі переважаючої величини. Це однаково стосується об'ємних і площинно-орнаментальних форм. Слабка динаміка виражається нюансними відношеннями елементів. Тотожні відношення величин форми за трьома координатами характеризують статичну структуру.

Прованс

Модерн

